

DIA A DIA

amb Déu

Núm. 234 4t trimestre 2014

La meua carta us va entristir, però ara no em sap gens de greu. És cert que me'n va saber, perquè vaig veure que aquella carta us havia disgustat, almenys de moment; però ara estic content, no del vostre disgust, sinó del penediment que va néixer d'aquell disgust. En efecte, la vostra tristesa venia de Déu; nosaltres no us havíem perjudicat en res. Perquè hi ha tristesa i tristesa: la tristesa que ve de Déu produeix un penediment que porta a la salvació i que a ningú no sap greu de sentir; en canvi, la tristesa que ve del món causa la mort (2 Corintis 7, 8-10).

Hem arribat a l'últim Dia a Dia de l'any, i en aquesta ocasió m'agradaria convidar-vos a fer un passeig per diferents epístoles del Nou Testament, i per fer-ho us vull animar amb quelcom que, potser a primera vista, sembla més aviat un passatge descoratjador.

Ens diu Pau que la Paraula de Déu, moltes vegades, produeix en nosaltres tristesa. És veritablement així? Normalment busquem en el text bíblic consol, ànim, coratge per seguir endavant amb les nostres vides, però l'apòstol ens convida també a sentir tristesa davant el missatge que rebem. Per què?

La lectura de la Paraula ha de ser un diàleg que ens transformi, que penetri fins al moll de l'os i des de ben endins faci brollar una nova vida, una vida transformada i preparada per treballar en el Regne de Déu, per viure en ell. Però la realitat és que tota metamorfosi ha

de tenir un moment dolorós, perquè deixem enrere una figura per transformar-nos en una altra. I adonar-nos d'allò que hem de canviar pot produir en nosaltres la tristesa de veure que, malgrat els anys de cristianisme, o la bona voluntat que hi posem, encara avui no hem acabat el camí.

Pot produir-nos tristesa saber que no vivim com és la voluntat de Déu, perquè en mirar-nos en el mirall de la seva Paraula és quan podem veure els defectes que encara mantenim, les errades que encara cometem.

Però, ens diu l'apòstol Pau que aquesta és una tristesa bona, perquè quan un text ens parla i ens fa veure allò que hem de canviar, la pena del moment ha de convertir-se en penediment real, i en transformació futura.

Les epístoles del Nou Testament estan escrites per a comunitats, per a homes i dones cristianes, per a seguidors de Jesús que volen viure el Regne de Déu i portar-lo a tots i totes els qui els envolten, i encara que és cert que cadascuna de les comunitats viu les seves pròpies circumstàncies, el cert és que en aquests passatges podem trobar eines i recursos per transformar les nostres vides i construir el poble de Déu.

Per això, aquest trimestre et vull demanar que busquis tristesa en aquests passatges, però no pas de la que mata, sinó de la que t'omple de l'Esperit Sant per revestir-te de Jesucrist i donar-te forces per transformar-te, tu i la teva comunitat.

Que les llàgrimes ens acompanyin, per netejar-nos els ulls i, aleshores, poder veure tot el que Déu pot i vol fer amb nosaltres.

Amén.

Marta López B.

E.P.B.C. (ESGLÉSIA PROTESTANT DE BARCELONA CENTRE)
c/ dels Tallers, 26 - 08001 BARCELONA - 93-318 97 98

CULTES 4t trimestre 2014

<i>Diumenge</i>	<i>PREDICADOR</i>	<i>DIACA/AJUDANT</i>	<i>ORGANISTA</i>	<i>butlletí</i>
05-10-14	MARTA LÓPEZ	Elia GONZÁLEZ Gastón JOHNSON	Benjamí Capó	alícia
12-10-14	MARTA LÓPEZ	Lídia GUINOT Elisabet CORTÈS	Elies Cortès	samuel
19-10-14	SAMUEL FABRA	Eliseo NAVARRO Cristina AKAMBA	Esther Raduà	rubèn
26-10-14	MARTA LÓPEZ	Pepita SÁNCHEZ Esther RIÓN	Pablo Turón	daniel
02-11-14	MARTA LÓPEZ	Lluïsa BRAÑA Daniel MARQUÈS - Marta HUCH	Benjamí Capó	caroli
09-11-14	JUDIT PALLÀS	Paquita GARCÍA Marta FREIXES	Elies Cortès	alícia
18-11-14	MARTA LÓPEZ	Elia GONZÁLEZ Gastón JOHNSON	Pablo Turón	samuel
23-11-14	MARTA LÓPEZ	Lídia GUINOT Elisabet CORTÈS	Esther Raduà	rubèn
30-11-14	MARTA LÓPEZ	Eliseo NAVARRO Cristina AKAMBA	Elies Cortès	daniel
07-12-14	MARTA LÓPEZ	Pepita SÁNCHEZ Esther RIÓN	Benjamí Capó	caroli
14-12-14	MARTA LÓPEZ	Lluïsa BRAÑA Daniel MARQUÈS - Marta HUCH	Elies Cortès	alícia
21-12-14	MARTA LÓPEZ	Paquita GARCÍA Marta FREIXES	Pablo Turón	samuel
25-12-14 NADAL	MARTA LÓPEZ	Paquita GARCÍA Marta FREIXES	tots	MARTA
28-12-14	JOEL CORTÉS	Elia GONZÁLEZ Gastón JOHNSON	Esther Raduà	rubèn

Dimecres **1** **octubre** Romans 3, 21-26

És en la fe en Jesucrist on trobem el camí per a la nostra vida, és en Ell que hem estat declarats justos, no pas per qui som, ni pel que som o el que fem; solament la fe ens marca el camí de pertinença al poble de Déu.

Dijous **2** **octubre** Romans 4, 18-22

La fe és la confiança cega que posem en aquell que és poderós per a complir la seva Paraula. Per fe hem cregut que Déu farà realitat en nosaltres les seves promeses, i per fe seguim caminant, encara que, de vegades, la fosca ens envolti i pensem que no hi ha sortida.

Divendres **3** **octubre** Romans 5, 1-5

La fe és allò que ens manté fermes en els camins complicats de la vida, en els que, gràcies a l'Esperit de Déu, que ha estat vessat sobre nosaltres, transformem el patiment en esperança. Perquè és precisament en aquests moments foscos quan podem sentir la llum de l'amor de Déu.

Dissabte **4** **octubre** Romans 6, 4-7

No és fàcil no errar en aquesta vida, inevitablement ens equivoquem, i moltes vegades sense cap mala intenció. Però la promesa és que l'Esperit ens acompanya en aquesta camí, i que en Ell tenim la força per transformar-nos cada dia, per deixar enrere allò que no és bo, i caminar cap a la llibertat.

Diumenge 5 octubre Romans 6, 12-14

Viure sota la gràcia és confiar en què Déu no ens deixarà caure en errors del passat. Viure sota la gràcia és estar convençut que l'Esperit ens transforma i ens ofereix el coneixement d'allò que és bo i voluntat de Déu. Som els seus instruments, i hem de reposar a les seves mans.

Dilluns 6 octubre Romans 7, 14-25

La dissertació de l'apòstol és de tots i totes les qui hem conegut el camí de la vida que se'ns ha ofert en l'Esperit. Perquè veritablement voldríem tenir unes vides plenament transformades, però encara avui ens veiem atrapats en un mal que no volem, però que segueix tenint poder sobre nosaltres. Solament en Jesucrist està la nostra llibertat.

Dimarts 7 octubre Romans 8, 1-4

Solament en Jesucrist està la nostra llibertat. En Ell hem deixat enrere la condemna de la nostra pròpia naturalesa per esdevenir criatures de l'Esperit, que per la fe en Jesús som transformats i alliberats d'allò que no ens deixava ser noves criatures.

Dimecres 8 octubre Romans 8, 18-25

El món gemega de dolor, la natura està trista perquè el pecat humà, la corrupció i l'egoisme, l'han maltractat. El nostre planeta plora perquè la humanitat l'està fent morir. La vida en l'Esperit és una vida que respecta la natura i sap conviure amb ella, cuidant-la i protegint-la de l'explotació.

Dijous 9 octubre Romans 8, 31-39

Ens volem construir com a noves criatures, volem ser persones renovades, però no sempre aconseguim viure en l'Esperit. Però, per sobre de tot, malgrat tot, el que presideix la nostra relació amb Déu és l'amor que Ell ens té. Per això, no hem de tenir por. Perquè no hi haurà res, absolutament res, que ens separi d'Ell.

Divendres 10 octubre Romans 12, 1-2

La transformació de les nostres vides ha de ser el nostre culte a Déu, perquè la lloança no és quelcom que fem els diumenge, sinó una forma de viure que proclama amb cada paraula i acció la grandesa i la glòria de Déu. No ens deixem engalipar per les mentides d'aquest món, busquem Déu i revestint-nos de Jesús.

Dissabte 11 octubre Romans 12, 9-21

Moltes vegades deixem la transformació de les nostres vides en el pla de l'espiritualitat, però aquests versets de Pau ens inspiren per adonar-nos que és en les accions de cada dia, en allò petit que fem i diem, on la transformació oferta per Jesús es manifesta en les nostres vides. Estimar, estimar de veritat, aquest ha de ser el nostre culte.

Diumenge 12 octubre Romans 13, 8-10

És en l'amor dels uns per les altres, i de les altres pels uns, que ens unim com a cos de Crist per a transformar aquest món. Certament no hi ha res de bo que no tingui la seva solidesa en l'amor. Si ens estimem de veritat la resta, vindrà per si sola.

Dilluns **13** **octubre** Romans 15, 1-6

Com un sol cos hem de ser capaços de viure entre nosaltres, i amb la natura que ens envolta. Si és l'amor que presideix les nostres relacions, aleshores podrem aconseguir-ho. Però, l'amor ha de respectar, ha de ser pacient, ha de saber esperar els temps de totes i tots. Treballem en aquesta unitat estimant-nos cada dia una mica més.

Dimarts **14** **octubre** 1 Corintis 1, 18-25

La construcció del poble de Déu és fa enmig de la incomprensió de molts dels qui ens envolten. Per això, el Senyor ens demana que ens aferrem a Ell i a l'exemple de Jesús. I que siguin els seus criteris i no els nostres que dirigeixin les nostres passes. Busquem la saviesa de Déu i no ens deixem enredar per criteris humans.

Dimecres **15** **octubre** 1 Corintis 1, 26-31

Com més conscients som de la nostra debilitat, més veiem la mà de Déu actuant en nosaltres. No ens refiem de les nostres capacitats, sinó creixem en el seu coneixement, per deixar-nos guiar per ell. I donem-li gràcies perquè és Ell qui completa les nostres mancances.

Dijous **16** **octubre** 1 Corintis 2, 6-10

És per mitjà de l'Esperit que podem conèixer la saviesa de Déu, perquè en la seva misericòrdia Ell ens l'ha volgut revelar. I aquesta saviesa és el nostre Senyor Jesucrist. És en ell que transformem les nostres vides per construir-nos com a nova creació.

Divendres 17 octubre 1 Corintis 3, 1-9

La construcció del poble de Déu és una tasca seva, nosaltres hem de ser els seus treballadors i estar disposats a oferir-nos per la feina; però, mai ens podrem gloriar d'això, ans al contrari. Qui treballa en l'Esperit sap que és en la seva debilitat, posada al servei de Déu, que l'Esperit fa créixer el seu poble.

Dissabte 18 octubre 1 Corintis 3, 18-23

Buscar la saviesa de Déu, oblidar allò que predica aquest món i deixar enre- raonaments humans, és el camí que tenim per davant. Perquè tot és al nostre abast, som lliures d'escollir, però sense oblidar mai a qui pertanyem, al Crist, i el que això significa per a les nostres vides.

Diumenge 19 octubre 1 Corintis 4, 1-5

La sinceritat de Pau vers el fet de pensar que pot estar equivocacat, sense adonar-se'n, ens ha d'inspirar a reflexionar sobre els nostres enfrontaments. Potser no ho sé, però és possible que estigui equivocada... Que sigui Déu qui em judiqui, a mi i als meus germans. No aixequem judicis entre nosaltres.

Dilluns 20 octubre 1 Corintis 4, 7-13

En el camí de la construcció del poble de Déu ens sentim, moltes vegades, menyspreats o acusats pels altres, aquesta també va ser l'experiència de l'apòstol. Però, això no ha de canviar la nostra manera de fer, hem de seguir guiant-nos per la saviesa de Déu. Recordem sempre que allò que som o tenim és per gràcia de Déu.

Dimarts 21 octubre 1 Corintis 5, 6-8

És en Crist que hem de transformar les nostres vides. Per seguir els seus camins hem de deixar enrere tot allò de lògica i saviesa humana, per abraçar la nova vida que se'ns ha ofert en la Pasqua del Senyor. No ens conformem a allò que som, sinó transformem-nos en el seu exemple.

Dimecres 22 octubre 1 Corintis 12, 1-11

La construcció de la comunitat del poble de Déu es fa des de l'ofertament de ple als altres en les nostres capacitats. Som molts i som diferents, però és en aquesta diversitat que manifestem la nostra unitat. Perquè de la mateixa manera que som molts, alhora som u en Déu, perquè tenim el seu Esperit.

Dijous 23 octubre 1 Corintis 13

Tot allò que som, tot allò que tenim ho hem rebut de Déu, també l'amor, i per això estimem, perquè hem estat estimats. Tota la nostra vida ha d'estar guiada per l'amor que Déu ens ha ofert, i que nosaltres hem de donar. Aquest és el més important dels manaments.

Divendres 24 octubre 1 Corintis 16, 13-14

Hem de tenir coratge per renunciar a la saviesa del món i abraçar la que ve de Déu; hem de ser fermes en el missatge que hem cregut, i vetllar en el coneixement del Senyor. I tot presidit per l'amor, allò que pensem i fem, conscients que és en la nostra debilitat que Déu creix.

Dissabte 25 octubre 2 Corintis 1, 3-7

És en el patiment que trobem consol, i és en el dolor on podem ser abraçats. Compartir la vida dels altres és oferir-nos per partir amb ells, alhora que això ens ofereix també la possibilitat d'alegrar-nos en la seva salvació. Preguem per aquells i aquelles que pateixen i fem-nos partícips del seu dolor, perquè totes i tots som u en Déu.

Diumenge 26 octubre 2 Corintis 3, 4-8

No hem estat abandonats de Déu. Ell no solament ens va cridar per formar el seu poble, sinó que ens va capacitar per poder viure en el seu Regne. A través de l'Esperit hem rebut els dons necessaris per a la missió a la que som enviats. És en l'Esperit que tenim la força per viure la nova vida.

Dilluns 27 octubre 2 Corintis 4, 16-18

La mirada de l'apòstol dóna la volta a la lògica humana, que predica que els patiments van acumulant en la nostra vida el cansament, la frustració o la desesperació. Per ell cada sofriment que patim per l'obra de Déu ens ofereix més glòria. La nostra mirada ha d'estar posada en allò que és etern: l'amor i la misericòrdia de Déu.

Dimarts 28 octubre 2 Corintis 5, 16-21

Si les nostres passes ens allunyen de Déu, Ell ve a buscar-nos. Si la nostra saviesa ens fa pecar, Ell ve a perdonar-nos. En Crist, Déu vol reconciliar-se amb totes i tots, manifestant la seva justícia -la definitiva intervenció entre nosaltres- per obrir una porta cap a Ell, que ja no es tancarà mai.

Dimecres 29 octubre Gàlates 2, 19-21

La renúncia total de les nostres vides per deixar-nos revertir del Crist és, potser, el que més ens costa. Però a la fi, allò que ens espera en la renúncia és trobar la veritable vida, la veritable humanitat que havíem perdut en allunyar-nos de Déu. Per la fe abracem aquesta confiança, que per amor Déu ens ha guanyat.

Dijous 30 octubre Gàlates 3, 23-39

En Crist hem de superar totes les barreres que ens separen els uns dels altres. No hi ha ètnia, ni gènere, ni condició social que ens pugui unir més que el fet que totes i tots hem estat revestits del Crist. En Ell ens unim a Déu i els uns a les altres.

Divendres 31 octubre Gàlates 5, 13-15

La saviesa de Déu tergiversa el sentit de les nostres paraules convertint la llibertat en servei mutu per amor. Hem estat fets lliures per estimar plenament, perquè Crist ha trencat les cadenes del nostre egoisme oferint-se Ell mateix per nosaltres.

Dissabte 1 novembre Gàlates 5, 19-25

Allò de bo que hi ha en nosaltres prové de l'Esperit, en ell ens hem de construir com a veritables éssers humans, per poder allunyar del nostre comportament allò que fa mal als altres. En la comunió amb l'Esperit de Déu és com hem de viure.

Diumenge 2 novembre Gàlates 6, 1-5

Els uns estem lligats a les altres i les unes hem d'exhortar els altres, però tot des de l'amor no fingit, que no judica sinó que vol reconstruir vides, perquè a la fi tots i totes errem, ens equivoquem i no pot haver-hi en nosaltres altre motiu de glòria que no sigui allò que Déu va transformant dia a dia.

Dilluns 3 novembre Gàlates 6, 6-10

En la prova és quan hem de ser forts per seguir el camí del Crist, i és, precisament, en la instrucció del coneixement de Déu que creixerem per saber afrontar les dificultats. La comunió amb l'Esperit la construïm en escoltar-lo, en sentir la Paraula de Déu com quelcom viu que ens transforma per a poder fer el bé.

Dimarts 4 novembre Gàlates 6, 12-16

En la creu, que és insensatesa pel món, trobem nosaltres el sentit de les nostres vides. No hi ha llei que ens pugui separar de l'amor mostrat en la bogeria de Déu, que es feu com nosaltres perquè nosaltres poguéssim ser com Ell.

Dimecres 5 novembre Efezis 1, 3-14

Lloar Déu és reconèixer tot allò que ha fet per nosaltres. Per gràcia vam ser escollits com a hereus del Regne del Crist, i per la marca del seu Esperit és que podem viure-hi. Som cridats a transformar el nostre món en el món de Déu, en aquell que fou inaugurat pel nostre salvador.

Dijous 6 novembre Efesi 1, 15-23

El camí de la il·luminació i la revelació el fa l'Esperit que ens acompanya i ens ensenya cada dia quina és la meravella del poder que Déu ens ha concedit: el de seguir les passes del Crist. Preguem els uns pels altres perquè Déu se'ns doni a conèixer plenament.

Divendres 7 novembre Efesis 2, 4-10

És per amor que Déu ens construeix com a Església seva, com a poble seu que segueix el camí de Jesús. I això és per gràcia, perquè no hi ha en nosaltres res que pugui merèixer el do que se'ns ha concedit.

Dissabte 8 novembre Efesis 2, 11-15

En Jesucrist s'ha creat la nova humanitat, que no pot ser separada per cap marca humana perquè en Ell va quedar abolida la llei i la circumcisió com a únics signes de pertinença al poble. Per això, hem de mirar de no aixecar nosaltres noves barreres. Tots i totes som u en Crist, sigui quina sigui la nostra condició.

Diumenge 9 novembre Efesis 3, 10-13

Enmig del seu poble, en l'Església de Jesús, Déu ha manifestat tot allò amagat, ha manifestat la seva saviesa i el seu amor per la seva creació. En Jesús se'ns ha obert la porta al Pare, i per això és que podem tirar endavant i no defallir. Perquè les promeses de Déu s'han fet i es faran realitat en nosaltres.

Dilluns **10 novembre** Efesis 3, 14-21

Aquesta preciosa pregària de Pau l'hem de fer nostra, hem de pregar per nosaltres i per aquells que ens envolten, perquè el coneixement de l'amor de Crist creixi en nosaltres, perquè en aquest amor farà Déu tot allò que no és al nostre abast.

Dimarts **11 novembre** Efesis 4, 1-6

Viure la unitat del cos de Crist és fer-nos conscients que, molt més enllà de les nostres diferències, hi ha quelcom que ens uneix els uns a les altres, i és que som fills i filles del mateix Déu que ens té el mateix amor a totes i a tots. Preguem per poder veure com la mà de Déu és en els que ens envolten.

Dimecres **12 novembre** Efesis 4, 25-32

Transformar les nostres vides a la mida del Crist és abandonar tot allò que fa mal als altres. L'amor ha de presidir les nostres relacions, i per amor perdonarem les ofenses que ens facin. Així ha actuat Déu amb nosaltres.

Dijous **13 novembre** Efesis 6, 10-20

Les paraules de l'apòstol neixen de l'experiència de la pròpia vida, una vida entregada, que ha sabut esquivar les dificultats amb ben poca cosa: oració, acció de gràcies i coneixement de Déu. Preguem perquè veritablement la veritat, la justícia, l'Esperit i la Paraula ens acompanyin per dur a terme la tasca que ens ha estat encomanada.

Divendres 14 novembre Filipencs 1, 3-6

Seguint l'exemple de l'apòstol hem de donar gràcies a Déu per totes les persones que ha posat a la nostra vida. El camí del Regne de Déu no el fem sols. Déu ens ha donat germans i germanes amb qui compartir tant les alegries com les penes, persones de qui hem après i per qui hem estat beneïdes. Recorda-les i dona gràcies a Déu per elles.

Dissabte 15 novembre Filipencs 1, 12-18

Em sorprèn la fermesa de Pau davant la tribulació. La seva vida entregada a l'evangeli de Crist s'ha vist, més d'una vegada, posada en perill. Però, la seva alegria no es veu mai minvada per les dificultats, ans al contrari tota oportunitat per a la predicació és bona. Demanem al Senyor que ens doni aquesta força i valentia.

Diumenge 16 novembre Filipencs 2, 1-4

L'amor, el respecte, la paciència, tot allò que hem de tenir els uns per les altres no neix del no-res, sinó de la inspiració de Déu a les nostres pròpies vides. Si mirem allò que hem rebut del Crist ens adonarem d'allò que hem de compartir.

Dilluns 17 novembre Filipencs 2, 6-11

El meravellós cant del servent ha d'inspirar cadascuna de les nostres accions. Qui pot comprendre l'amor de Déu? Qui pot entendre que ho deixés tot per nosaltres? S'abaixà i ho feu per amor. S'humilià i ho feu perquè ens estima. No hi ha donació més gran, no hi ha amor més gran. No se'ns demana més del que s'ha fet per nosaltres.

Dimarts 18 novembre Filipencs 3, 7-11

Si mirem l'exemple del Crist no podrem aferrar-nos a res més que a Ell. No hi ha vàlua humana, ni títol, ni criteri, ni consideració que pugui estar per sobre de l'amor que hem rebut en Jesús. No hi ha res més important ni més valuós que saber que en el Crist hem arribat a tenir plena comunió amb Déu.

Dimecres 19 novembre Filipencs 3, 12-16

El camí de la nova creació el tenim encara per davant. Hem de seguir canviant coses en nosaltres, millorant-nos en la imatge del Crist, però sabem que, encara que no ho hem assolit tot, en Déu tenim les forces per seguir construint-nos com a noves criatures, i en ell resideix l'esperança que cada dia ens ensenya una cosa més.

Dijous 20 novembre Filipencs 4, 4-7

Viure amb alegria no és omplir el rostre d'un riure banal, sinó caminar per les alegries i les penúries d'aquest món amb la confiança que Déu és amb nosaltres. La pregària i l'acció de gràcies han de ser el motor de les nostres vides. Déu està disposat a vessar sobre nosaltres la seva pau. Només cal que la demanem.

Divendres 21 novembre Colossencs 1, 9-11

Hi ha pregàries que són d'alegria, n'hi ha que són de tristesa, de súplica o d'acció de gràcies. Però, hi ha una pregària que sempre és important, i que mai hem d'oblidar, demanar a Déu pel seu poble, per la nostra església, perquè ens ompli del coneixement de la seva voluntat i ens doni forces per portar a terme la seva missió.

Dissabte **22 novembre** Colossencs 1, 15-20

Déu creà el món, i Ell hi era, perquè tot era per Ell. Déu era al món, i Ell també hi era, perquè en Ell tot quedaria unit. Ell és el cap de l'Església, Ell és el primogènit, Ell és la nostra plenitud, ... Ell va morir en una creu. Donem gràcies a Déu per Jesús, per la seva vida, per la seva valentia, pel seu gran amor que ens ha reconciliat amb Déu.

Diumenge **23 novembre** Colossencs 2, 6-7

La vivència de la vida cristiana no pot construir-se fora de Jesucrist. En Ell ens hem d'arrelar, per alimentar-nos del seu coneixement i de la saviesa de Déu. No podem oblidar la pregària i la lectura de la seva Paraula que ens edifica com a nova creació.

Dilluns **24 novembre** Colossencs 2, 20-23

Tota religió ha creat sempre ritus i tradicions que s'han imposat com a demanades per la divinitat. Però, la realitat de la llibertat en Crist ens ofereix deslligar-nos d'aquestes cadenes humanes, per afermar-nos solament en Ell. No deixem que la nostra religiositat guïi la nostra espiritualitat, no ha d' haver-hi res que ens domini.

Dimarts **25 novembre** Colossencs 3, 1-11

En el coneixement del Crist deixem enrere tot allò que és del món, tot allò de pervers que hi havia en nosaltres. Ens hem de transformar a la imatge de qui ens va estimar, construint un poble d'iguals que treballen per fer-ne un món millor.

Dimecres **26 novembre** Colossencs 3, 12-14

El lligam de l'amor, que ens uneix els uns a les altres, ha de presidir totes les nostres accions i paraules, tots els nostres sentiments i pensaments. El perdó i l'amor que hem rebut és el que hem de compartir. Tot el bé que puguem fer està subjecte a l'amor.

Dijous **27 novembre** Colossencs 3, 15-17

Que el Crist presideixi totes les nostres accions i paraules és el repte més important que se'ns presenta, com a cristians i com a comunitat. Preguem perquè la saviesa de Déu ens obri l'enteniment, i cantem, cantem cada dia en l'Esperit l'amor i la gràcia que hem rebut.

Divendres **28 novembre** Colossencs 4, 2

Si volem arribar a la mesura de l'estatura de Jesús solament hi ha un camí, la pregària. En la Paraula de Déu trobem el coneixement d'allò que Déu vol de nosaltres, en la pregària trobem el moment de conversa perquè la seva saviesa ens instrueixi. Parlar amb Déu, aquest és el do que se'ns ha concedit, aprofitem-lo.

Dissabte **29 novembre** 1 Tessalonicencs 1, 2-3

Una fe que fa, que es mou, que actua i pren decisions; un amor que no s'esgota, que omple tots els nostres dies; una esperança que no minva, que sempre és present al nostre cor; aquestes són les virtuts del poble de Déu, aquestes són les virtuts que hem de buscar com a església. Preguem perquè Déu ens ho concedeixi.

Diumenge 30 novembre 1 Tessalonicencs 5, 12-22

La vida que Déu demana dels seus fills i les seves filles és senzilla, solament hem de construir entre nosaltres el món millor que prediquem. Les nostres paraules d'amor i perdó, de gràcia i misericòrdia, seran vanes si no som capaços de viure-les entre nosaltres. Som el Regne de Déu, mostrem-lo amb les nostres vides.

Dilluns 1 desembre Hebreus 1, 1-4

En aquest temps d'advent, que acabem d'iniciar, el record de la Paraula feta carn ha de guiar les nostres meditacions, per preparar-nos per a la celebració de la seva arribada. Déu ha parlat en Jesús, escoltem-lo.

Dimarts 2 desembre Hebreus 2, 11-18

Per la nostra salvació va fer-se un de nosaltres, i la condició humana de Jesús ja no es perdrà. A Ell podem acudir en confiança, perquè els patiments que nosaltres vivim també els va viure, de forma que comprèn el nostre dolor. Quan Jesús ens escolta sap de què li parlem.

Dimecres 3 desembre Hebreus 3, 1-6

El Crist que abandonà tot allò que era per amor de nosaltres, després de la seva donació, ha estat declarat el gran sacerdot. Per Ell es construeix l'Església, casa de Déu enmig d'aquest món. Preguem amb confiança pel nostre creixement, que descansa en l'artífex de la nostra salvació.

Dijous 4 **desembre** Hebreus 3, 12-19

La confiança que el poble d'Israel havia dipositat en Déu, després de la sortida d'Egipte, es va perdre enmig de les dificultats del camí cap a la terra de la promesa. No ens deixem atordir pels problemes. El camí és llarg, però hem de mantenir la fe en Jesús, que ens acompanyarà fins al final.

Divendres 5 **desembre** Hebreus 4, 7-11

El lloc de repòs és aquell indret on el Regne de Déu és una realitat. El poble del desert entrà a la terra de la promesa, però no van poder arribar al lloc de repòs. No defallim, encara que les dificultats ens acompanyen podem viure el repòs de Déu, Ell és enmig nostre oferint-nos la possibilitat de ser comunitat alternativa.

Dissabte 6 **desembre** Hebreus 4, 14-16

Has fallat? No tinguis por. Has errat? No t'amaguis. La grandesa de l'amor de Déu es veu manifestada en la misericòrdia de Jesús, que ens coneix, i sap quines són les nostres debilitats. Ell ens comprèn. I davant les nostres faltes, vessa la seva gràcia.

Diumenge 7 **desembre** Hebreus 5, 5-10

Masses vegades mirem Jesús sense la seva vesant més humana, aquella que patia i demanava a Déu que el lliurés de la mort. Llàgrimes i suplica van inundar el seu rostre, però fou obedient, en aquest acte ens oferí a nosaltres la salvació. No oblidem mai que va ser el seu valor el que ens obrí la porta al Déu Etern.

Dilluns **8** **desembre** Hebreus 7, 22-28

El sacerdocí de Jesús és perfecte, la seva intercessió per nosaltres és per sempre. Aquell que defèn la nostra causa ho fa des de la misericòrdia de ser un de nosaltres, però sense cap defecte.

Dimarts **9** **desembre** Hebreus 8, 1-2

Aquell que guia la nostra lloança, aquell que ofereix la nostra ofrena, aquell que demana per les nostres errades i intercedeix per les nostres faltes; aquell qui presideix el veritable culte és Jesús. En Ell les nostres vides són acollides en Déu.

Dimecres **10** **desembre** Hebreus 8, 7-13

La nova aliança en Jesús ha transformat el ritus religiós en una vida de consagració a Déu. Ja no ens guiem per una llei apresada, sinó per un Esperit que ens parla i que ens mostra la voluntat de Déu. Déu ha fet totes les coses noves per inaugurar en Jesús la nova creació.

Dijous **11** **desembre** Hebreus 9, 11-14

L'antic tabernacle contenia la presència de Déu enmig d'aquest món, una presència que era restringida als homes. Però Jesús, amb la seva donació de vida, inaugurarà un nou espai, que ja no es tanca entre parets, perquè la presència de Déu sigui una realitat enmig de la seva creació. Ell obrí un camí del cel cap a la terra, que mai tornarà a tancar-se.

Divendres 12 **desembre** Hebreus 9, 24-28

Com a veritable home Jesús morí, però la seva mort fou vindicada per Déu, per ser injusta. Ell és la primícia de la nostra esperança, Ell ha entrat a la presència de Déu on, dia rere dia, intercedeix per nosaltres.

Dissabte 13 **desembre** Hebreus 10, 19-22

Gràcies a Jesús, a la seva encarnació, avui nosaltres podem acostar-nos a Déu sense cap més intermediari que aquell que es feu home per nosaltres. Ell és qui ens guia en el camí, qui compren les nostres penúries i ens estima fins a la fi. Per això hem d'acostar-nos a ell amb sinceritat i confiança, perquè sabem que Ell ens comprèn, i en Ell som perdonats.

Diumenge 14 **desembre** Hebreus 10, 23-25

Déu ens ha demostrat la seva veracitat, Ell ha complert en Jesús tot allò que havia promès a la seva creació. Per això hem de mantenir-nos fermes davant les tribulacions, perquè sabem que la salvació de Déu arribarà. Amb amor hem d'animar-nos els uns a les altres per continuar endavant.

Dilluns 15 **desembre** Hebreus 10, 32-39

Encara avui, en el nostre món, hi ha cristians i cristianes perseguits per seguir Jesús. La promesa de Déu és que Ell els hi farà arribar la salvació. Preguem per ells i per elles, pel seu patiment i perquè la força del Senyor els acompanyi en la persecució i les dificultats.

Dimarts **16 desembre** Hebreus 11, 1-2

La fe és un do que, de vegades, ens sembla efímer, perquè és difícil de mantenir-lo ferm davant les dificultats i els problemes. Però la fe és una realitat que se'ns ha concedit per l'Esperit Sant, que l'enforteix en la pregària i la meditació de la Paraula. Per fe sabem que Déu ens acull, i que la nostra esperança és una fermesa, encara que no puguem tocar-la.

Dimecres **17 desembre** Hb 11,3 (Gn 1, 1- 2, 4)

És per fe que coneixem que Déu és el creador de tot. Encara que no podem explicar-ho, més enllà dels avenços científics, sí que podem gaudir-ho, perquè en la fe la natura ens parla de la seva mà d'artesà construint un món perfecte, ple de bellesa.

Dijous **18 desembre** Hb 11, 4 (Gn 4, 1-16)

La història de la rivalitat humana s'endinsa als albors dels temps, però per la fe sabem que la misericòrdia de Déu ha estat present des de l'inici de la maldat. La sang de l'innocent va ser venjada, però el pecador quedà, malgrat tot, protegit per Déu.

Divendres **19 desembre** Hb 11, 5-6 (Gn 5, 21-23)

És per fe que caminem amb Déu, perquè sabem que Ell ens acompanya en les sendes de les nostres vides. Per fe sentim la seva presència constant i la seva mà protectora al nostre costat.

Dissabte 20 **desembre** Hb 11, 7 (Gn 7, 1-10)

Per la fe confiem en la paraula de Déu quan, al nostre voltant, sembla que tot indiqui el contrari. Perquè la fe ens ensenya que tot allò que diu Déu es compleix, i que la seva veu diu justícia i veritat.

Diumenge 21 **desembre** Hb 11, 8-10 (Gn 12, 5)

Per la fe confiem els nostres camins a Déu. El seguim allà on ens crida i li oferim tot allò que som. Perquè, per la fe, confiem en què la seva crida serà justa, i que la seva companyia estarà sempre amb nosaltres.

Dilluns 22 **desembre** Hb 11,11-12 (Gn 18,1-15)

Per la fe confiem en què les promeses de Déu es faran realitat a les nostres vides, i encara que un somriure aparegui als nostres llavis quan pensem en la impossibilitat que allò es compleixi, per fe creiem que allò irrealitzable sigui realitat.

Dimarts 23 **desembre** Hebreus 11, 13-16

Moltes vegades sembla que les promeses de Déu no es facin realitat, però són els seus temps no són pas els nostres temps. Esperem en fe, amb la confiança que allò que va dir serà. I la fe no ha de marcar-se per no veure-ho, perquè veritablement ha de creure en allò que encara no pot tocar.

Dimecres **24 desembre** Isaïes 9, 5-6

Per amor naixerà un nen, un nen que es convertirà en el salvador de la humanitat. Per amor un nen creixerà i es farà home i restablirà la pau entre Déu i la seva creació, i la humanitat viurà en un Regne de justícia per sempre més. Aquesta va ser la promesa de Déu.

Dijous **25 desembre** Lluc 1, 68-75

Beneït sigui el Pare, que ens va atorgar la salvació en el seu Fill. Beneït sigui el Fill, que es feu home per nosaltres, per compartir el nostre destí i oferir-nos el camí al Pare. Beneït sigui l'Esperit Sant, que uní el Pare i el Fill i ara ens uneix a nosaltres amb ells. Beneït sigui el Senyor, que va complir les seves promeses.

Divendres **26 desembre** Hebreus 11, 32-40

Molts homes i moltes dones de fe esperaren la salvació de Déu, la seva promesa de pau i justícia, però no la van poder arribar a veure. Se'ns ha concedit a nosaltres de conèixer Jesús, el Fill fet home per amor a tota la humanitat.

Dissabte **27 desembre** Hebreus 12, 1-2

La carrera que tenim davant no és pas un camí de roses, ho sabem; però, el testimoniatge de fe, de tots i totes aquelles que ens han precedit ens convidava a fer créixer la nostra confiança en el Déu que sempre compleix les promeses. Mirant sempre Jesús, Paraula de Déu, que manifestà la salvació.

Diumenge **28 desembre** Hebreus 12, 14

La santedat que se'ns demana és una vida dedicada a Déu, amb els seus defectes i les seves virtuts, però subjecta, mitjançant l'Esperit Sant, a aquell que és poderós per transformar-nos cada dia. La seva pau ha de presidir les nostres opcions.

Dilluns **29 desembre** Hebreus 13, 8-9

Que sigui Jesús i el seu exemple allò que ens guïï tots els dies. Que la seva Paraula ens acompanyi en cada decisió que prenguem, i que res no pertorbi l'Evangeli que la Paraula ens ha comunicat.

Dimarts **30 desembre** Hebreus 13, 13-16

Que la bondat ens acompanyi en la nostra vida i que veritablement puguem trobar Jesús fora del campament, fora dels murs de la religió o les ideologies vanes, que masses vegades ens han apagat la il·lusió de la salvació.

Dimecres **31 desembre** Hebreus 13, 20-21

Finalitzem aquest any amb el desig que veritablement Jesús ens transformi, i que les nostres vides siguin agradables a Déu. Que l'Esperit ens manifesti la presència de Déu a les nostres vides, i que la seva Paraula sempre ens trobi per a perfeccionar-nos. Amén.

El Dia a Dia es renova, ara pots rebre'l cada trimestre per correu electrònic, solament has d'avisar-nos a:

diaadia@esglesiatallers.org.

Si prefereixes seguir rebent el format imprès no hi ha cap problema, te'l seguirem enviant.

També pots recomanar-nos a les teves amistats. Si ens volen rebre també poden adreçar-se al nostre correu electrònic.

Si tens facebook fes un "Me Gusta" a la nostra pàgina, i rebràs, cada matí, el devocional del dia.

